

[Arne Christiansen]

ner, der ikke venter, at andre skal komme og løse opgaven, uden at vi selv gør noget.

Hr. Steen Folke gjorde – og det samme har hr. Gert Petersen i dagbladet Politiken i dag gjort – meget ud af, at der også er tale om allierede forstærkninger i en krisesituation. Hertil er vel at sige, at skulle vi begrænse os til en krigssituation, kunne de jo træffe at komme for sent. I en krisesituation kan allierede forstærkninger i bedste fald være medvirkende til, at krisen ikke udløses i væbnet konflikt. Det må måske også være rimeligt at gøre forespørgerne opmærksomme på et begreb, der spiller en stadig voksende rolle i disse år, nemlig begrebet krisestyring, hvorunder også rokeringer med styrker i en krisesituation er en væsentlig faktor.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad hr. Gert Petersen og hr. Steen Folke egentlig forestiller sig, hvad de vil have i stedet for det, de vil afskaffe. Det fortæller de os intet om, men vi får det måske at høre senere. Jeg ved ikke, om de lukker øjnene for den geografiske og strategiske sammenhæng, der vil være i en konflikt i vor del af verden. Vi kan i hvert fald ikke ligge, som det åbenbart er hensigten fra forespørgernes side, som et naivt, neutralt Neutralistan, der regner med, at andre løser opgaverne.

Den ene af forespørgerne, hr. Gert Petersen, er da så gammel, at han i hvert fald ikke kan dække sig ind under den manglende historieundervisning i skolerne, så han må da vide lidt om, hvad der skete i 1940–45, hvor vi lod andre føre krigen og kun reddede os ind i de allieredes rækker og FN og ikke havnede på den anden side af jerntæppet takket være en modstandsbevægelse, frie søfolk og nogle enkelte modige diplomater. En sådan situation skal Danmark ikke placeres i én gang til. Vi skal ikke have andre til at føre krigen for os, heller ikke nordmændene. Jeg gør opmærksom på, hvad den norske forsvarschef sagde for blot et par dage siden, og jeg synes, det er værd at notere den bekymring, hvormed nordmændene ser på tendenser i den danske forsvarspolitik.

Jeg ved udmærket, at en eventuel fremtidig krig ikke skal føres på erfaringer fra for 35 år siden eller efter de principper, men der er politiske realiteter, som har varig gyldighed, og røster her i dag minder meget uhyggeligt om – hvis vi tager det i det større perspektiv – Chamberlaintiden, eller for at tage

det i det hjemlige perspektiv kan vi sige, at vi skal ikke tilbage til 1930ernes socialdemokratiske og radikale forsvarspolitik, der kulminerede med 9. april. Jeg sætter trods alt min lid til det socialdemokrati, der førte Danmark ind i NATO, og som vel i dag tegner sig for 30 pct. af mandskabet i de blomstrende frivillige værn. Dette bør spille en rolle for de fortsatte forsvarsforhandlinger, som ikke skal afspores af forsvarsnihilistiske partier i dette ting.

Jeg kan slutte med at sige det samme som den socialdemokratiske ordfører, at den dagsorden, der er kommet, og hvad der end måtte komme af dagsordener, vil venstre stemme ned.

Palle Simonsen (KF):

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for det danske militær i de kommende 4 år? Det er den gribende formulering af dagens forespørgsel, og jeg gør opmærksom på, at netop formuleringen »militær« klart understreger, at præmisserne for den debat, der er rejst af SF og VS i dag, er ganske klare. Det har ikke været et formål at søge at nå frem til en afklaring af, hvordan vores forsvar skulle se ud i den kommende periode, men det har ganske klart været et forsøg på at komme grus i maskineriet, et forsøg på at skabe mistillid omkring det danske forsvar, hvor man nu altså er gået over til et nyt udtryk.

Som det allerede er fremhævet, føres der forhandlinger på nuværende tidspunkt om en kommende forsvarsordning, og det vil derfor være ganske unaturligt at gå i detaljer med hensyn til, hvordan en sådan forsvarsordning skal se ud. Der findes jo – det kan da siges til hr. Steen Folkes oplysning, og han har også selv citeret derfra – et righoldigt materiale, så der er sådan set ikke så megen tvivl om, hvad diskussionen føres på grundlag af, nemlig de mange beregninger, som er offentliggjort og også omdelt til folketingets forsvarsudvalg. Men det skal naturligvis stå klart, at det, der er afgørende, er at få et dansk forsvar, som kan løse den opgave, som vi stiller det fra dette samfunds side.

Vi lægger fra konservativ side meget stærkt vægt på at kunne fortsætte den politiske linje i dansk sikkerheds- og forsvarspolitik, som der har stået et bredt flertal bag gen-